

[Miljøministeren]

værdige bygninger. Under den debat, der har været, er svaret faktisk kommet klart frem.

Der har også været spurgt, om kommunalplanen nu var i overensstemmelse med lokalplanen. Det har jeg gjort opmærksom på at den var. Men jeg kan sige, at fremsendelsen af indsigelse mod et lokalplanforslag normalt vil være indledningen til afholdelse af en række møder mellem fredningsstyrelsen og den pågældende kommune. Det har i disse forhandlingssituationer været af værdi, at styrelsen stod fuldstændig frit uden at skulle referere til en overordnet myndighed. Det ville i den forbindelse være en yderligere ulempe for kommunen, fordi behandlingen af en sådan sag måtte antages at blive mere tidkrævende, hvis denne ordning ikke var der. Afgørende vil i denne sammenhæng i øvrigt også være vurderingen af, hvornår der er tilstrækkelig baggrund for at fremsætte en indsigelse. Jeg mener, det er hensigtsmæssigt, at det er den samme myndighed, der afgør, hvornår der rejses indsigelse, og hvornår den kan trækkes tilbage. Derfor mener jeg, at denne ordning er i orden.

Hr. Leif Hermann var også inde på, om det ikke ville være klogt, at jeg trak mit afslag med hensyn til at behandle denne sag tilbage og tog kontakt med Frederiksberg kommunalbestyrelse. Nej, for derved ville jeg jo netop blande mig i sagen. Det afslag, der er givet på at tage sagen op, er givet under hensyntagen til, at sagen er behandlet på rette vis.

Man har også sat spørgsmålstejn ved baggrunden for den fortolkning, jeg har givet af kommuneplanlovens § 48 med hensyn til spørgsmålet om overensstemmelse med kommuneplanen. Den almindelige klageregel i kommuneplanen, der findes i bestemmelsen i § 48, lyder sådan:

»En kommunalbestyrelses afgørelse vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov, kan påklages til miljøministeren for så vidt angår retlige spørgsmål.«

Klagesagerne er delegeret til planstyrelsens endelige afgørelse.

»En kommunalbestyrelses afgørelse« forstås overalt i kommuneplanen som de primærkommunale afgørelser, og klageadgangen omfatter således ikke afgørelser truffet af amtsrådet eller af hovedstadsrådet. Overensstemmelsesspørgsmålet er et spørgsmål om kompetence og derfor et retligt spørgsmål.

Da kommuneplanloven i § 8 og § 25 positivt foreskriver, at det er regionplanmyndigheden, der skal påse overensstemmelsesspørgsmålene, og at disse i givet fald kan indbringes for mig som vetosager, fortolkes § 48 i praksis således, at de spørgsmål, der hører under vetoordningen, ikke tillige kan indbringes som klager til planstyrelsen efter § 48. Lovens forarbejder indeholder imidlertid intet udtrykkeligt til belysning af forholdene mellem klageregler og vetosager.

Der har også været stillet spørgsmål om planstyrelsens vurdering og i det hele taget planstyrelsens forhold i denne sag. De bestemmelser i kommuneplanen, der er henvist til, er hovedstrukturens afsnit 4 om byforbedringer, hvorefter sanering af de enkelte karreer i princippet skal gennemføres som bevaring og sanering, medmindre boligudgiften efter forbedringen bliver urimelig høj. Det har været stærkt fremme i debatten. Endvidere er det rammedelens afsnit 1, 5 og 6 om byforbedring, hvorefter lokalplaner, som ikke udarbejdes med henblik på en umiddelbart forestående gennemførelse af byforbedring, kun skal indeholde sådanne bestemmelser, som er nødvendige for at bevare området som boligområde i overensstemmelse med kommuneplanen.

Planstyrelsen har vurderet lokalplanerne, og det er planstyrelsens opfattelse, at der ikke er grundlag for at anfægte kommunalbestyrelsens erklærede hensigt om, at man med lokalplan nr. 13 ønsker en byforbedring af området i overensstemmelse med afsnit 4 i kommuneplanens hovedstruktur. Efter kommuneplanen skal saneringer »i princippet«, som det også fremgik af fru Anne Grete Holmsgårds citat herfra, gennemføres som bevarende saneringer, hvilket kommunalbestyrelsen tilstræber ved ud fra en vurdering af området som helhed at bevare bygninger i sammenhæng inden for enkelte dele af området og ved at forny bebyggelsen inden for andre dele af området.

Styrelsen er således ikke enig i, at der er tale om en totalsaneringsplan for området. Planstyrelsen ser på denne baggrund heller ingen modstrid mellem lokalplanerne og bestemmelsen om byforbedring i afsnit 1, 5 og 6 i kommuneplanens rammedel.

Må jeg gentage mit tilsagn om dels at komme og redegøre for sagen i udvalget, dels